

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Το φαινόμενο
του σχολικού εκφοβισμού

ΑΙΜΑ: Τι είναι και
γιατί πρέπει να δίνουμε

Δουλεύω
με την καρδιά μου!

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2010

ΤΕΥΧΟΣ

22

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά ΧΡΟΝΙΚά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη, efipanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ζαμπία Βαρδάκη
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δήμος Τριάντης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Ζωή Γεωργιάδου
Διευθυντής ΣΔΟ	Γιώργος Γιαννακόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Γιώργος Αγγελούσης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκης
Μέλη ΕΕ&Ε	Αθανάσιος Νασιόπουλος Γεώργιος Παναγιάρης Διονύσιος Κάβουρας Ευαγγελία Πρωτόππαπα Περικλής Λύτρας
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

ΤΕΙ Αθήνας
Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100
<http://www.teiath.gr> / e-mail: eee@teiath.gr

4 ▪ **1 ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ**

2 **ΘΕΣΜΙΚΑ**

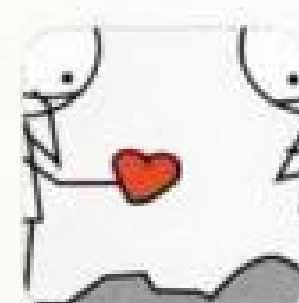
- 5 ▪ Νέο Συμβούλιο του ΤΕΙ Αθήνας
- 6 ▪ Έκτακτη Σύνοδος των Προέδρων των ΤΕΙ
- 6 ▪ Ομιλία του Προέδρου, Δ. Νίνου στη Σύνοδο «Διάλογος για την Παιδεία»
- 12 ▪ Επιστολή προς την Ειδική Γραμματέα ΕΥΔ ΚΠΣ, κ. Ιφιγένεια Ορφανού

3 **ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ**

- 14 ▪ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο «Μονάδες Εντατικής Θεραπείας και Επείγουσα Νοσηλευτική»

4 **ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ**

- 17 ▪ **Α. Καμμάς**
Ενδοορθόδοξες διαμάχες και κοινωνικές προεκτάσεις
- 22 ▪ **Αικ. Νεστορίδου, Α. Καρακάση, Θ. Ζάγκαλης, Α. Δασκαλάκη**
Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού (Φαινόμενο Bulling)
- 28 ▪ **Κ. Παπασταμούλης**
Τα γλυπτά του Παρθενώνα και το νέο μουσείο της Ακρόπολης
- 30 ▪ **Ν. Λαμπρόπουλος**
Εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης του μνημείου και των γλυπτών της Ακαδημίας Αθηνών

38 ▪ **Ν. Χιωτίνης**

Η οικονομική και πολιτική διάσταση της ανάπτυξης περιφερειακών Πανεπιστημίων. Ανάγκη άμεσων μεταρρυθμίσεων

- 42 ▪ **Α. Ιωαννίδου - Τζιμογιάννη, Μ. Γιαννουλάκη, Γ. Παπαδόπουλου**
ΑΙΜΑ: Τι είναι και γιατί πρέπει να δίνουμε

- 46 Το αιώνιο ΟΧΙ

5 **ΑΦΙΕΡΩΜΑ**

- 48 ▪ Ημέρα ειρήνης και παγκόσμιας κατάπαυσης του πυρός και της μη βίας

6 **ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ**

- 51 ▪ **Δ. Χανιώτης:**
Δουλεύω με την καρδιά μου!

7 **ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ**

- 55 ▪ Νέα της Διοίκησης
- 60 ▪ Νέα από τα Τμήματα
- 78 ▪ Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών

84 **ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ**

92 **9 ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ**

▪ **Α. Καρμάς**

Ενδοορθόδοξες διαμάχες
και κοινωνικές προεκτάσεις

▪ **Αικ. Νεστορίδου, Α. Καρακάση,**

Θ. Ζάγκαλης, Α. Δασκαλάκη

Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού
(Φαινόμενο Bulling)

▪ **Κ. Παπασταμούλης**

Τα γλυπτά του Παρθενώνα
και το νέο μουσείο της Ακρόπολης

▪ **Ν. Λαμπρόπουλος**

Εργασίες συντήρησης και αποκατάστασης
του μνημείου και των γλυπτών της Ακαδημίας Αθηνών

▪ **Ν. Χιωτίνης**

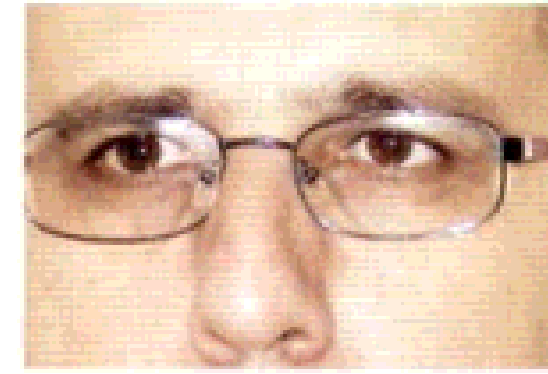
Η οικονομική και πολιτική διάσταση της ανάπτυξης
περιφερειακών Πανεπιστημίων.
Ανάγκη άμεσων μεταρρυθμίσεων

▪ **Α. Ιωαννίδου - Τζιμογιάννη,**

Μ. Γιαννουλάκη και Γ. Παπαδόπουλου

ΑΙΜΑ: Τι είναι και γιατί πρέπει να δίνουμε

του Ν. Μ. Χιωτίνη*

Η οικονομική και πολιτική διάσταση της ανάπτυξης περιφερειακών Πανεπιστημίων.

Ανάγκη άμεσων μεταρρυθμίσεων

Ας ξεκινήσουμε από το κύριο δεδομένο της εποχής που διανύουμε, δεδομένο που διαμορφώνει το άμεσο αλλά και το απώτερο μέλλον της ανθρωπότητας. Πρόκειται βεβαίως για την πολυσυζητημένη «παγκοσμιοποίηση»: οποιαδήποτε σκέψη για το παρόν και για το μέλλον της οικονομίας, της κοινωνίας, της πολιτικής και όλων των άλλων εκφάνσεων του Πολιτισμού, δηλαδή του τρόπου με τον οποίο ο άνθρωπος υπάρχει στον πλανήτη αυτόν, αεροβατεί, αν δεν ξεκινήσει με αυτήν την «παγκοσμιοποίηση» ως δεδομένο και που είναι κάτι σαν μοίρα του ανθρώπου. Μην ξεχνάμε άλλωστε πως το φαινόμενο αυτό ξεκίνησε από εμφανίσεως του ανθρώπου στη γη και ουκ ολίγες φορές προτάθηκε ως κύριο κοινωνικό ή πολιτικό αίτημα - δεν είναι με άλλα λόγια καινούργιο φαινόμενο: απλώς στις μέρες μας είναι ραγδαίως εξελισσόμενο και αδύνατον να ανασχεθεί. Επιγραμματικώς, οι κύριες συνέπειες αυτής της παγκοσμιοποίησης είναι οι εξής:

1. Δημιουργία παγκόσμιας αγοράς, παγκοσμιοποιημένης παραγωγής και παγκοσμιοποιημένης κατανάλωσης,

άλλως παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

2. Τεράστιες μετακινήσεις ατόμων, καλλίτερα πληθυσμών, που δεν μπορούν μήτε να προβλεφθούν μήτε να ανασχεθούν.
3. Παγκοσμιοποίηση της γνώσης, παγκοσμιοποίηση της έρευνας, παγκοσμιοποίηση της Σκέψης.
4. Ανάπτυξη της επικοινωνίας σε τέτοιο βαθμό που αλλοιώνει το μέχρι τώρα τρόπο αντίληψης του χώρου και του χρόνου, έννοιες με φιλοσοφικές διαστάσεις. Βεβαίως η πολιτισμική επικοινωνία των λαών θα επιφέρει και νέες φιλοσοφικές θεσμίσεις των κοινωνιών, δύσκολο να προβλεφθούν.

Αποτέλεσμα αυτών είναι:

1. Η στροφή στην «πραγματική οικονομία», με άλλα λόγια εγκατάλειψη της σημερινής συνταύτισης της Οικονομίας με το δυτικού τύπου χρηματοπιστωτικό σύστημα και εγκατάλειψη του τρόπου με τον οποίον η Κεντρική Τράπεζα τυπώνει νομίσματα και ελέγχει - ή ήλεγχε μέχρι σήμερα - τη διεθνή οικονομία.

*Ο κ. Ν. Χιωτίνης είναι καθηγητής του τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, Διακόσμησης και Σχεδιασμού Αντικειμένων

2. Η επιτακτική ανάγκη καταμερισμού εργασίας και ρόλων - συμπεριλαμβανομένων όλων των αναγκών περί Πολιτισμού σε όλες τις εκφάνσεις του - σε παγκόσμια αυτή τη φορά κλίμακα.

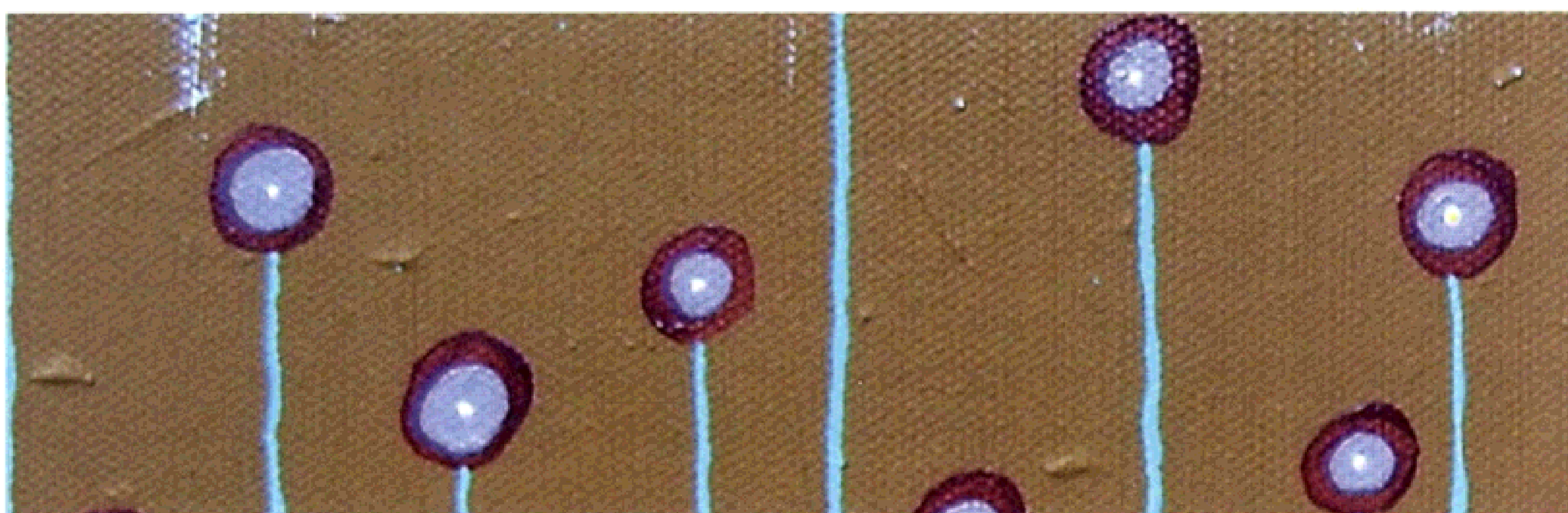
Μέσα λοιπόν σε αυτήν τη νέα πραγματικότητα η νεωτερική πρόταση περί εθνών - κρατών, που άλλωστε από γενέσεώς τους καρκινοβατούσαν ως στηριγμένα σε εκ των πραγμάτων χειμαιρικές προδιαγραφές, τίθεται υπό αμφισβήτηση, τουλάχιστον ως προς τη λειτουργικότητά της. Πολλοί αναλυτές φέρουν σε συζήτηση εναλλακτικά πολιτικά συστήματα οργάνωσης και διακυβέρνησης. Εν πάση περιπτώσει, είτε δηλ. έτσι είτε αλλιώς (για να μην πλατειάσω με πολιτικές αναλύσεις), είναι αδήριτος η ανάγκη εγκατάλειψης του μοντέλου του κράτους που η κάθε του γωνιά εξαρτάται απολύτως από μια κεντρική δημόσια (πολιτική και δημοσιούπαλληλική) γραφειοκρατική εξουσία. Η ανάγκη της ανάπτυξης των «περιφερειών» ως ισότιμες συνιστώσες του παγκοσμιοποιημένου ανταγωνιστικού γεωπολιτικοοικονομικού συστήματος, που άλλωστε σε μεγάλο βαθμό, δείχνει να βρίσκει τη ισορροπία του ερήμην των κεντρικών κρατικών πολιτικών, είναι ανάγκη που αφορά στη βιωσιμότητα τόσο των ιδίων των περιφερειών αυτών, όσο και των κρατών στα οποία ανήκουν. Αν θέλουμε να αναλύσουμε τους λόγους, αυτοί είναι πολλοί, με κυριότερους την ανάγκη συμμετοχής όλης της κρατικής επικράτειας στο παγκοσμιοποιημένο πλέον οικονομικό - κοινωνικό γίνεσθαι (ανάπτυξη παραγωγής, καταμερισμός εργασίας και ρόλων στην «πραγματική οικονομία», κ.λπ.) και την απαίτηση περί κοινωνικής και οικονομικής συνοχής, κεντρικό αίτημα της Ενωμένης Ευρώπης, για να ανασχεθεί η υπερσυγκέντρωση του πληθυσμού σε μερικές μεγάλες πόλεις. Στη χώρα μας το καταστρεπτικό αυτό φαινόμενο (η υπερσυγκέντρωση πληθυσμών σε λίγες μεγάλες πόλεις) έχει πάρει τραγικές διαστάσεις, παρότι τα τελευταία χρόνια κάτι πάει να γίνει,

δραματικά όμως ατελώς. Τούτο δε γιατί η ανάπτυξη των περιφερειών ως συνιστώσες του παγκόσμιου οικονομικού και κοινωνικού γίνεσθαι προϋποθέτει οικονομική και σε μεγάλο βαθμό πολιτική αυτοτέλειά τους («πολιτική» ως προς την αυτοδιαχείρισή τους).

Η κεντρική όμως γραφειοκρατική εξουσία σθεναρώς ανθίσταται. Χωρίς όμως αυτήν την αυτονομία δεν θα ικανοποιηθεί μήτε η πανευρωπαϊκή πλέον επιταγή περί οικονομικής συνοχής, μήτε αυτή περί κοινωνικής συνοχής.

Ένας από τους κύριους μοχλούς της δημιουργίας αυτής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στην Ευρώπη (τελευταία συζητείται και η έννοια της εδαφικής συνοχής) όπως και ένας από τους κύριους μοχλούς της μετεξέλιξης των περιφερειών σε ισότιμες οικονομικοκοινωνικές οντότητες στο διεθνές πλέον γίνεσθαι, είναι η ανάπτυξη τοπικών πανεπιστημίων. Όπως η Παιδεία υπήρξε κομβικής σημασίας τόσο στην ανάπτυξη της Ευρώπης ως ξεχωριστής και ιστορικής οντότητας, όσο και των επί μέρους μέχρι τώρα κρατών - εθνών της, που την διαμόρφωσαν, έτσι και είναι κομβικής σημασίας στην ανάπτυξη των περιφερειών της. Στην εκ των πραγμάτων, με άλλα λόγια, σημερινή ανάγκη ταυτόχρονα τοπικής και οικουμενικής ανάπτυξης των μέχρι τώρα αποκαλούμενων «περιφερειών» - που είναι ήδη φανερό ότι αποτελούν ήδη κατ' ουσίαν ευρωπαϊκές και όχι στενώς κρατικές «περιφέρειες» - απαιτείται να δοθεί βάρος στην ζωτική παρουσία και απρόσκοπτη ανάπτυξη Παιδείας και Εκπαιδευτικών συστημάτων.

Ούτε και εδώ δεν μπορούμε να πούμε πως δεν έχει γίνει κάτι. Ήδη από τη δεκαετία του '80 έγινε προσπάθεια δημιουργίας περιφερειακών Πανεπιστημίων, αλλά και εδώ καταδήλως η προσπάθεια ελλιπής, παρότι πολλά εξ αυτών εξ αιτίας της αυταπάρνης - στη κυριολεξία - μερικών επιστημόνων έχουν αναδειχθεί σε σημαίνουσες διεθνείς παρουσίες. Η σχεδόν «ρετσινιά» του «περιφερειακού» τα ακολουθούσε

και τα ακολουθεί. Γιατί; Μα αφ' ενός γιατί δεν αρκούν αυτά και μόνο για να αποκτήσει οντότητα μια «περιφέρεια», αφ' ετέρου γιατί πρέπει να υλοποιηθούν με τρόπο βιώσιμο και ορθολογικό. Δε συμβαίνει όμως σε ικανοποιητικό βαθμό ούτε το ένα ούτε το άλλο. Δεν είναι δυνατόν οι περιφέρειες να εκλιπαρούν στήριξη από το κεντρικό κράτος, όταν μάλιστα αναπτύσσουν δικά τους οικονομικά μεγέθη, ούτε τα Πανεπιστήμιά τους να στηρίζονται σε ιπτάμενους καθηγητές, να στεγάζονται σε υποβαθμισμένα κτίρια ή να μη διαθέτουν καν κτίρια, οι δε τοπικές κοινωνίες να τα βλέπουν κοντόφθαλμα, ως τρόπο δηλ. πρόσκαιρης οικονομικής ενίσχυσής τους μέσω των ενοικιαζομένων διαμερισμάτων και των καφετεριών. Πρέπει να καταλάβουν ότι δεν είναι αυτός ο ρόλος τους. Η τοπική ανάπτυξη για να είναι βιώσιμη και εξελισσόμενη, πρέπει να στηρίζεται σε στέρεες βάσεις και η ανάπτυξη πανεπιστημίων είναι γι' αυτό καθοριστικός παράγων.

Σήμερα εκ των πραγμάτων θα αναπτυχθεί αργά ή γρήγορα (και όταν λέω αργά ή γρήγορα, εννοώ σε δύο, τρία ή τέσσερα χρόνια) ιδιωτική εκπαίδευση - όπως και αν αυτή ονομάζεται - που θα επιδιώξει να γίνει ελκυστικότερη από άποψη παρεχόμενης εκπαίδευσης αλλά και φθηνότερη για τις ελληνικές οικογένειες, που σήμερα στενάζουν κάτω από μια κατ' επίφαση δημόσια και δωρεάν παιδεία (στις ευρωπαϊκές χώρες

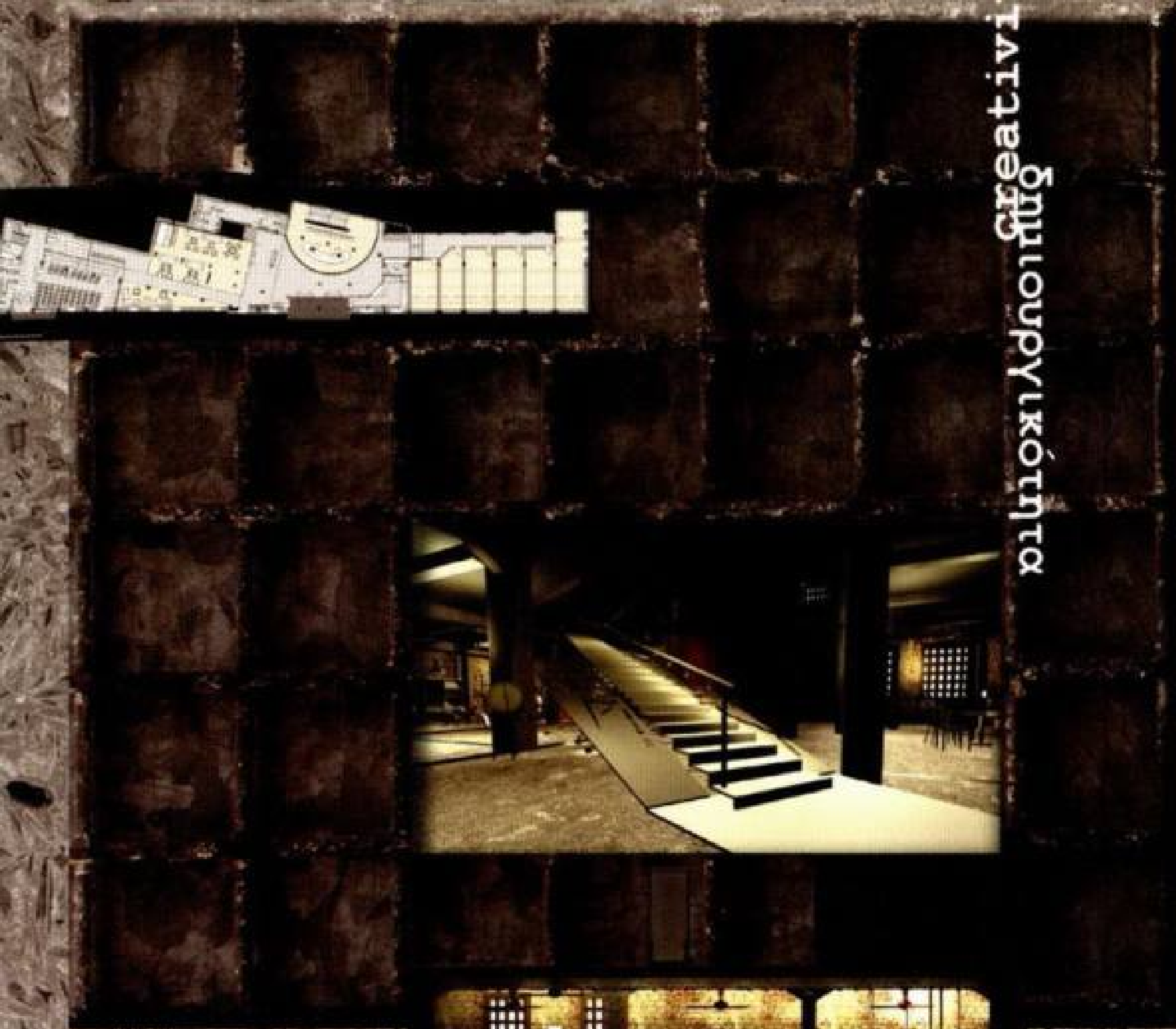
που έχει αναπτυχθεί ιδιωτική εκπαίδευση, η οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών είναι καταδήλως μικρότερη). Η δημόσια εκπαίδευση λοιπόν πρέπει να γίνει ανταγωνιστικότερη, για να εξακολουθήσει να υπάρχει και πρέπει να εξακολουθήσει να υπάρχει ως το κύριο πεδίο αναφοράς της Παιδείας στη χώρας μας - για πολλούς και διαφόρους λόγους, που δεν είναι του παρόντος να αναλύσουμε. Με τους σημερινούς όρους όμως αυτό είναι αδύνατον. Απαιτούνται πρώτιστα φοιτητικές εστίες - και δεν πρόκειται να χάσει από αυτό η τοπική κοινωνία. Τα οφέλη θα είναι σύντομα πολλαπλάσια από αυτά της ενοικίασης δωματίων στους φοιτητές. Απαιτούνται λειτουργικοί εκπαιδευτικοί χώροι, σε μορφή ίσως campus, απαιτούνται και ανταγωνιστικά κίνητρα διαβίωσης φοιτητών και εκπαιδευτικών. Στην υπόλοιπη Ευρώπη ωραία πανεπιστημιακά campus σε περιοχές πριν ασήμαντες, προσφέρουν υψηλή εκπαίδευση και δυνατότητες διαβίωσης φοιτητών με χαμηλό κόστος. Αναφέρω χαρακτηριστικά εμπειρία μου πριν πολλά χρόνια, όταν σε ένα χωριό της Γαλλίας, στο Albi, συνάντησα ένα καταπληκτικό πανεπιστημιακό campus - με υψηλού επιπέδου αρχιτεκτονική, καταπληκτικές αίθουσες διδασκαλίας και αμφιθέατρα, ωραία φοιτητική εστία - όπου με χαμηλό κόστος σπούδαζαν φοιτητές (αν θυμάμαι καλά θα πρέπει να αντιστοιχούσε με σημερινά 400 - 500 € το κόστος

σπουδών, διαμονής και τροφής). Εξυπακούεται ότι έκτοτε το Albi αναπτύσσεται ραγδαία, τόσο ως πανεπιστημιακό κέντρο όσο και με όλα τα άλλα χαρακτηριστικά της οικονομικοκοινωνικής ανάπτυξης. Το πανεπιστημιακό αυτό κέντρο είχε κτιστεί κυρίως με το σύστημα της αυτοχρηματοδότησης και με συνευθύνη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

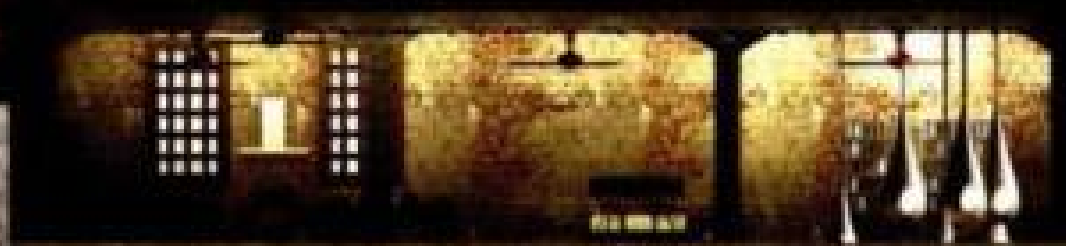
Η Πολιτεία - να μην είμαστε άδικοι - κάτι έχει κάνει και προς αυτήν την κατεύθυνση: έχει νομοθετήσει από το 2005 τη δυνατότητα σύμπραξης δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Σημειωτέον ότι αυτός ο τρόπος παραγωγής έργων δημοσίας ωφελείας ξεκίνησε στη Γαλλία στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, η Ιταλία έφτιαξε καταπληκτικούς αυτοκινητοδρόμους με χρηματοδότηση της Fiat ήδη από τις δεκαετίες του '50 και του '60, εμείς μόλις τη δεκαετία του '90 ανακαλύψαμε αυτόν τον τρόπο - με τη διαδικασία των «συμβάσεων παραχώρησης» - και φτιάξαμε την Αττική οδό, το αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος, τη γέφυρα Ρίου - Αντιρίου και άλλα μεγάλα έργα που αλλάζουν την όψη και τη λειτουργικότητα της χώρας μας. Όμως και παρά του ότι από το 2006 στο κεντρικό δικτυακό τόπο του ΥΠΕΠΘ αναγράφεται πως δίδεται προτεραιότητα στην κατασκευή εκπαιδευτικών κτιρίων με τη διαδικασία ΣΔΙΤ (Σύμπραξη Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα) - που σίγουρα θα ανέπτυσσε αμέσως και πολλαπλώς την οικονομία των περιφερειών, μην ξεχνάμε πως στην Ελλάδα οι κατασκευές αποτελούσαν ανέκαθεν την лоκομοτίβα της οικονομικής ανάπτυξης - δεν έχει γίνει ακόμα τίποτα και αμφιβάλλω πολύ αν θα γίνει ποτέ κάτι. Οι αιτίες γι' αυτό είναι πολλές: μη ειδικευμένο προσωπικό στις κρίσιμες θέσεις χειρισμού των διαδικασιών, πλήθος ανεπίλυτων νομικών προβλημάτων - νυν αλλά και κυρίως μελλοντικών, εξ' αιτίας της στριφνής νομοθεσίας της χώρας μας και του νομικού ευνουχισμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των διαφόρων παραγωγικών φορέων, της διοίκησης των Πανεπιστημίων,

κ.λπ. Στο βάθος κρύβεται η προπολιτική εμμονή μας στην παντοδυναμία ενός σοβιετικού τύπου κεντρικού κράτους, κράτος ανταγωνιστικού προς τους υπόλοιπους πολίτες.

Εν κατακλείδι: να δούμε το μέλλον όχι προσκολλημένοι στο παρελθόν, δηλαδή σε ιδεοληψίες που παγιώνουν την ανταγωνιστική σχέση κράτους - πολιτών, ο ρόλος του κράτους να επαναπροσδιοριστεί με κατεύθυνση στην πρόσδωση περαιτέρω αυτονομιών στις Περιφέρειες και ελευθερία δράσεων στις Τοπικές Αυτοδιοικήσεις και στους κοινωνικούς φορείς - αυτό που γίνεται δηλαδή και στον υπόλοιπο κόσμο (ο σχεδιαζόμενος σήμερα «Καλλικράτης» ενδέχεται να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση). Γενναιόδωρη τέλος στήριξη στη δημιουργία ανταγωνιστικών πανεπιστημίων και πανεπιστημιακών κέντρων σε όλη τη χώρα, με παροχή κινήτρων για την προσέλκυση υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικό προσωπικό (που η χώρα διαθέτει, ευτυχώς, άφθονο). Προσοχή όμως εδώ, το ζήτημα αυτό είναι κρίσιμο: είναι απαραίτητο η παροχή πραγματικών και ισχυρών κινήτρων, π.χ. προσφορά κατοικίας. Μέσα για παροχή κινήτρων προσέλκυσης καθηγητών και κατασκευής νέων και λειτουργικών πανεπιστημιακών συγκροτημάτων και φοιτητικών εστιών υπάρχουν πολλά: το εργαλείο των συστημάτων αυτοχρηματοδοτήσεων, π.χ., σε συνδυασμό με την ορθή αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας σε γη, προσφέρει τεράστιες δυνατότητες, αρκεί η τοπική αυτοδιοίκηση και κυρίως οι παράγοντες της κεντρικής πολιτικής σκηνής, να εγκαταλείψουν ιδεολογικές αγκυλώσεις του παρελθόντος, αγκυλώσεις προ πολλού ξεπερασμένες από τις διεθνείς πλέον εξελίξεις. Πεδίον δόξης λοιπόν λαμπρό για την κυβέρνηση που θα τολμήσει τέτοιες γενναίες μεταρρυθμίσεις.

creativity
δημιουργικότητα

ΣΧΟΛΗ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΠΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

DESIGN INNOVATION

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Στην έκθεση συμμετέχουν με πτυχιακές εργασίες οι παρακάτω:

Ε. Ανυφαντή, Ι. Αλέξη, Σ. Αποστολάκης, Ι. Βασιλοπούλου, Ν. Βογιατζής - Βοκοτόπουλος, Ε. Βορεοπούλου, Μ. Γαλάνη, Μ. Γκουρουμίχου, Μ. Γουναρίδου, Κ. Ευαγγελίου, Δ. Θεοδώρου, Γ. Ιωαννίδης, Ε. Καλογηράτος, Β. Καμπέρη, Κ. Καρυδογιάννη, Π. Καρούντζου, Κ. Κεσισόγλου, Ι. Καλπακά, Μ. Κοντογιάννης, Λ. Κοντογιώργη, Ε. Κοντοπούλου, Ε. Κουμαριανού, Α. Κυπριώτη, Κ. Κυριακόπουλος, Ν. Κωνσταντινίδου, Σ. Λευθεροχωρίτη, Ι. Μαγιάτη, Μ. Παγκάκη, Κ. Παπαχρήστου, Β. Περσβαντή, Μ. Ρεμούνδου, Μ. Ριδάκη, Α. Ρούσου, Α. Σιδέρη, Ε. Ταταράκη, Μ. Τζώρτζη, Ν. Τρισιβάκης, Δ. Τάμη, Β. Τσαρούχας, Χ. Τσινισιζέλη, Ι. Φώσκολος, Ο. Χατζηστεφάνου, Στ. Χονδροδήμος, Θ. Χόνδρου, Δ. Χριστοδούλου, Μ. Χρονοπούλου.

ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΤΡΑΣ

Προσέλευση και Πηλίου 1
Κορίνθια-Πειραιάς
www.nomarchiapeiraias.gr

πρόγραμμα
δημιουργίας

09 έως 15 Οκτώβρη 2010

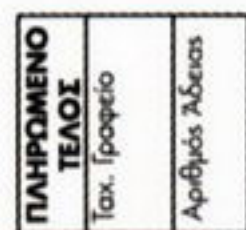
ΦΩΤΟ: Κ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΛΑΣ

καλή
ακαδημαϊκή
χρονιά

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση (.tiff ή .jpg). Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις. Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, **τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr**

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr